

PARAULES DE VIDA

«No us espanteu, Jesús de Natzaret, el Crucificat, ha ressuscitat, no és aquí»
(Mc 16,6)

Avui és PASQUA. Els cristians celebrem la nostra gran festa: Jesús, el Crucificat, ha ressuscitat i està entre nosaltres. El ciri pasqual, la «Llum de Crist», gran i ornat, encès i col·locat ben visible a l'altar és la seva representació misteriosa entre nosaltres. Manifestem la joia amb el cant de l'al·leluia. Aquest fou el missatge joios del tercer dia: «Realment el Senyor ha ressuscitat» (Lc 24,34). «Avui és el dia que venç el Senyor, alegrem-nos-en i celebrem-lo» (Sl 118,24).

Sense la Resurrecció de res no hagués servit la seva Encarnació i Mort. I sense la Resurrecció «la nostra fe és buida i il·lusòria i som els qui fem més llàstima de tots els homes» (1Cor 15,14-19) De què ens serviria la pregària, les renúncies, el servei, l'amor, les

celebracions? Serviria de res el nostre testimoniatge? Ara és ferma la nostra esperança. Avui celebrem la gran notícia que durant quasi 2.000 anys l'Església, nosaltres els cristians, hem proclamat i viscut: és Pasqua, Crist ha ressuscitat.

Quan ens manca l'esperança, ens trobem davant les mateixes preguntes que aquell dia es van sentir vora el sepulcre: «qui ens farà rodolar la pedra de l'entrada del sepulcre?» (Mc 16,3); «per què busqueu entre els morts aquell que és viu?» (Lc 24,5). Estem tan acomodats que quan tenim un entrebanc —por a

enfrentar-nos amb el malestar, amb els atacs a la nostra fe— ens preguntem «qui ens farà rodolar la pedra de l'entrada del sepulcre?». I ens oblidem que tot ha estat vençut per Crist ressuscitat. De vegades busquem la solució als nostres problemes en programes mancats de vida. No vivim l'alegria del sepulcre buit. Però sabem que Crist, ressuscitant ho ha vençut tot, i és possible una nova vida: la vida de Crist Ressuscitat. És aquest Crist qui ens diu que hem d'anunciar allò que hem vist i que Ell ens ha mostrat. Perquè Crist viu, nosaltres podem viure estimant, treballar per un món nou, reconstruir la fraternitat, fer present el seu amor, viure l'esperança pasqual, creure en la vida humana, la dignitat de cada persona, la família cristiana. Cal anar allà on faci falta i anunciar que Crist viu, que està present en la nostra vida, que dirigeix l'Església, que està al nostre costat i ens diu: «no tingueu por».

Recordem que cada dia, especialment el diumenge, el Senyor ressuscitat es fa present enmig nostre en la celebració de l'Eucaristia. Així es compleixen les seves promeses. Camina entre nosaltres fins a la fi del món. Perquè Aquell que va passar per la vida fent el bé, i la va entregar fins a la mort en Creu, ha ressuscitat i ens ha reunit per fer de nosaltres un poble que proclami les seves meravelles: l'esperança que no defrauda.

Inauguració de la restauració del Crist Ressuscitat de Sant Martí

El diumenge 4 de març, Diumenge Gaudete, tingué la inauguració de la restauració de la talla del Crist Ressuscitat de Victor Pallarés, que presideix el presbiteri de la parròquia de Sant Martí de Lleida. Tingué lloc durant la celebració de l'Eucaristia de la 1 de la tarda, presidida pel rector Mn. Vicenç Alfonso i concelebrada per Mn. Francisco José Ribas, amb la participació de la Confraria del Sant Crucifici de la Casa d'Andalusia, que hi té la seva seu canònica. Es feu també un homenatge a la gent gran i es donà la Santa Unció.

Presentació del llibre «La canya de pescar» de Mn. Ramon Prat

El Paranimf de l'Acadèmia Mariana va acollir el 28 de febrer, la presentació del llibre *La canya de pescar. Un camí per explorar el misteri de la vida*, del teòleg i director de l'IREL Mn. Ramon Prat.

Ramon Badia, en representació de Pagès Editors, destacà que el nou llibre de Ramon Prat, és el darrer d'una trilogia que ha estat tot un èxit i que va començar amb *Rentar els peus* i *El fil de la vida. Quinze imatges de llibertat*. Per Badia, els llibres de Ramon Prat són textos que arriben a l'interior de lector: «...són capaços de respondre les preguntes de la gent amb transparència i llibertat».

La Dra. Montserrat Esquerda, delegada de Pastoral de la Salut, digué que en el llibre es destacaven dues parts: la primera on es presenta un mètode i la segona una sèrie de propostes als reptes de la vida: «...la Teologia ha de baixar al carrer, aquesta és la primera conclusió del llibre que ens ofereix un camí de creixement personal en la vida diària i de trobada amb Déu».

El filòsof Josep M. Esquirol explicà que el llibre és una exploració

sobre la vida, encara que no respon a la pregunta que és la vida, si no que la mira, l'observa: «...és també un llibre fet des del sentit comú, amb un llenguatge clar, col·loquial i planer, franc i sincer: ...expressa allò que viu i apropa la Teologia a la gent». Mn. Ramon Prat, convalescent d'una recent malaltia, féu una breu intervenció per agrair al Sr. Bisbe haver volgut presidir la presentació i al bisbat de Lleida per haver-la patrocinat, així com a l'editor i a les persones que acabaven d'intervenir. Prat digué que no havia volgut quedar-se en la lletra, si no en l'esperit: «...pobres pelegrins a la recerca del sentit. Això som les persones, des de que naixem fins a morir, som una pregunta ambulante». El Sr. Bisbe va cloure finalment l'acte amb paraules plenes d'afecte i agraïment envers Mn. Ramon Prat: «...gràcies per aquesta aportació. És una forma d'escriure i de parlar des del cor i des de la vida». El llibre publica els comentaris a l'Evangeli que Ramon Prat ha anat fent en aquest *Full Dominical* en els darrers anys.

Diumenge de Pasqua a la Granadella amb la Processó de l'Encontre

El diumenge 23, 12 del migdia, Missa de Pasqua a l'església de Santa Maria de Gràcia de la Granadella (les Garrigues), presidida pel rector Mn. Martí Sandiumenge. Tot seguit, processó amb el Santíssim Sagrament sota tàlem i la imatge de la Mare de Déu, efectuant-se el Trobament de Maria amb el seu Fill Ressuscitat. De retorn al temple, benedicció pasqual amb el Santíssim Sagrament.

PASQUA DE RESURRECCIÓ

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Ac 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él. Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero.

Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que Él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Éste es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en la gloria.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte.

Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

L'àngel anuncia a les dones que Crist ha ressuscitat. Pintura del beat Fra Angèlic, Convent de Sant Marc (Florència)

COMENTARI

Déu ens regala l'alegria

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns:** Ac 2,14.22-33 / SI 15 / Mt 28,8-15 □ **dimarts:** Ac 2,36-41 / SI 32 / Jn 20,11-18 □ **dimecres:** Ac 3,1-10 / SI 104 / Lc 24,13-35 □ **dijous:** Ac 3,11-26 / SI 8 / Lc 24,35-48 □ **divendres:** Ac 4,1-12 / SI 117 / Jn 21,1-14 □ **disabte:** Ac 4,13-21 / SI 117 / Mc 16,9-15 □ **diumenge** vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setm.): Ac 2,42-47 / SI 117 / 1Pe 1,3-9 / Jn 20,19-31.

Quan jo era infant, a la galeria del pis de casa, amb les finestres ben obertes, m'encarregava de posar al gramòfon l'«Al-leluia» de Händel i el començ del «Magnificat» de Bach, per fer patent l'alegria immensa de la Pasqua, donat que les dues peces semblen que exploten de joia i també —pel que fa al «Magnificat», que és el Cant de Maria— com una forma de reconèixer que ella era associada al gran goig de la Vida en Crist.

Avui ens atensem a la joia del deixeble estimat quan, segons l'evangeli d'avui, entrà al sepulcre on havia estat sepultat Jesús, i «veié i cregué». Cregué que Jesús era viu, donat que l'evangeli puntualitza: «Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts». El deixeble estimat de Jesús —penso

que és el mateix Joan— comença a creure que Jesucrist és viu. «És el Senyor», que guia la seva vida (Jn 21,7). Per això, «els deixebles s'alegraren de veure el Senyor», llegirem diumenge que ve.

El dia de Pasqua podem preguntar-nos un cop més qui és Jesús. Trobem una síntesi de la seva persona i de la seva vida en els *Fets dels Apòstols* (primera lectura):

1r. «Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va unguir amb l'Esperit Sant i amb poder.» Efectivament, un cop glorificat, Jesús el Messies té el poder de comunicar l'Esperit Sant als creients. Aquest és l'autèntic poder de Jesús.

2n. «Va passar fent el bé i guarint tots els oprimits pel diable, perquè Déu era amb ell». Jesús és l'amic dels homes: dels publicans, dels pobres, dels infants, de tots els qui no comptaven.

3r. «Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem». La glòria humil de Crist desvetlla una onada imparable de testimonis.

4t. «Els el van matar, penjant-lo en un patíbul, però Déu el ressuscità el tercer dia i li va concedir que s'aparegués... als testimonis que Déu mateix havia escollit». Ells predicarien el misteri amagat que és bona notícia (*evangelio*) i expressió de la fe pasqual (*kerigma*): el crucificat és viu, ens estima i ens regala l'Esperit Sant per tal que fem camí vers el Regne.

Celebrem, per tant, que Crist és viu, i també nosaltres amb Ell, «perquè Ell és la nostra vida». Per això cerquem allò que és de dalt, «on hi ha el Crist assegut a la dreta de Déu» (segona lectura).

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Crist ahir i avui, Principi i Fi, Alfa i Omega

L'Església expressa la seva fe en el Crist ressuscitat a través dels cants de lloança. Però també l'alimenta a través dels textos evangèlics. Tots coincideixen en el mateix:

a) la resurrecció de Jesucrist és un fet indescriptible: «Oh nit benaurada: només tu vas saber l'hora en què Crist ressuscità d'entre els morts» (Exultet);

b) Crist es donà a conèixer, i els deixebles tardaren a comprendre el sentit de la resurrecció, però es convenceren que no es tractava de cap al·lucinació;

c) el contacte amb el Ressuscitat canvià les seves vides i les posà al servei de l'Evangeli.

Cada evangelista descriu algunes aparicions del Ressuscitat. En les narracions del Crist que s'apareix i dóna una missió es resumeixen i s'intensifiquen els ensenyaments continguts en tot el llibre. De l'encarnació de Jesucrist fins a la seva glorificació hi ha una continuïtat que mostra el pla de Déu.

En la resurrecció de Crist resplendeix el testimoni del Déu que és amor, que estima tendrament. Pasqua és la victòria de l'amor de Déu que venç la mort amb la vida. Ressonen, com a missatges salvadors, els textos que alimenten la fe: «Per què plores? Qui busques?» «No hi és aquí; ha ressuscitat!»

Pasqua ens invita a deixar que la llum del Ressuscitat ens penetri fins al fons perquè, en el nostre combat de cada dia, el Crist en surti victoriós. I ens mou a donar-ne testimoni amb la vida i amb la paraula. Si vivim amb intensitat la nostra fe pasqual, també ens preguntaran a nosaltres, d'una manera explícita i implícita: «Què has vist pel camí?» (Seqüència de Pasqua).

«Crist ahir i avui, Principi i Fi, Alfa i Omega. D'ell són els temps i els segles» (Vetlla Pasqual). Aquesta és la llum que resplendeix i resplendirà sempre.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

Sólo por hoy... estaré alegre

—Sólo por hoy... me alegraré y festejaré agradecido la Resurrección de Jesús. Después de su triunfo sobre la muerte sabemos que el dolor, la enfermedad, las lágrimas, los sufrimientos, los fracasos... tienen sentido, nos enriquecen y valen para la eternidad.

—Sólo por hoy... intentaré irradiar la alegría que da seguir a Jesús resucitado. Él nos libera, nos cura de un montón de tristezas, de pesimismo, de amarguras, de preocupaciones...

—Sólo por hoy... manifestaré el contento interior y la alegría exterior porque el Señor Jesús ha resucitado. Él es nuestro futuro, nuestra vida, nuestra gloria.

—Sólo por hoy... desecharé aquello que me causa tristeza, inseguridad. Me embriagaré de la verdadera alegría de Jesús. Santa Teresa pedía a sus hermanas: «Miren a Jesús resucitado... y estarán alegres... Sólo Dios basta.»

—Sólo por hoy... procuraré ser *un aleluya viviente*. Valoraré y tenderé hacia lo positivo, lo duradero: el contento interior, la alegría, el cielo prometido.

—Sólo por hoy... estaré alegre pensando en Jesús resucitado. Él me ama y yo lo amo... Goethe decía: «Somos y nos comportamos de acuerdo con aquello que amamos».

—Si hoy hay alguien entre nosotros con problemas graves, sólo por hoy... hemos de esforzarnos para que salga, de nuestro interior, una sonrisa agradecida, una alegría suficiente, reconfortante... que revertirá para bien y en ayuda de quien la recibe y de quien la da.

J. M. Alimbau

SANTORAL

23. ✠ Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi; sant Toribi de Mogrojevo (†1606), bisbe de Lima.

24. Dilluns. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. Dimarts. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret; anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc.; sant Ire-

neu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. Dimecres. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. Dijous. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. Divendres. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. Dissabte. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

VÍCTIMAS Y MATONES

Pongamos fin a la violencia: la escuela

Otro ámbito eficaz para la prevención y tratamiento de la violencia en niños y jóvenes es la escuela —siempre complementando la actuación familiar.

Así pues, la labor de prevención y tratamiento en la escuela implica:

- Aportar adecuados estímulos intelectuales
- Aumentar las capacidades cognitivas de los alumnos
- Mejorar la motivación y los logros académicos
- Entrenar al alumno a *pararse y pensar* antes de actuar
- Considerar las consecuencias de la conducta en los demás
- Entrenar en habilidades sociales
- Entender los sentimientos de los demás: educar los sentimientos
- Detectar precozmente y neutralizar los focos de violencia en las aulas
- Recuperar la autoridad del enseñante, sin autoritarismos.

También las religiones y las instituciones dependientes de ellas tienen sin duda una gran labor a realizar en la prevención y tratamiento de la violencia. La fe cristiana, de manera especial, puede ser una ayuda valiosa para erradicar el odio y la violencia que pueden anidar en nuestro corazón y ser capaces de perdonar a los que nos han hecho daño.

El humanismo y el cristianismo nos han de ayudar a seguir «el principio socrático de la virtud, de la justicia y de la verdad, unido al principio evangélico del amor», como nos anima Javier Elzo en su último libro dedicado a los jóvenes y a la felicidad.

Dr. Paulino Castells
(Víctimas y matones. Ed. Ceac, Barcelona 2007)

ENTREVISTA

► **NORBERTO VALLI**

Litúrgia ambrosiana

El Seminari de Milà té actualment uns 150 seminaristes majors. El nombre pot semblar alt, però s'ha de valorar, «tenint present les dimensions de l'arquebisbat, amb cinc milions d'habitants», segons el Dr. Norberto Valli, professor de litúrgia al Seminari de l'Arquebisbat de Milà i del Pontifici Institut de Litúrgia (PIL) de Roma, i membre de la Congregació del Ritual Ambrosià. La relativa estabilitat numèrica d'aquests darrers anys pot atribuir-se —segons Valli— «a la interacció entre el seminari i la pastoral juvenil, amb iniciatives vocacionals diocesanes que han donat resultats encoratjadors».

Quines són les característiques fonamentals de la litúrgia ambrosiana?

La litúrgia ambrosiana —juntament amb la hispano-mossàrab— ha conservat la seva originalitat en l'àmbit occidental, respecte al ritus romà. És present en gairebé tota la diòcesi de Milà i en algunes diòcesis veïnes —també a la suïssa de Lugano. Des del punt de vista teològic emergeix en ella un marcat cristocentrisme. L'Eucaristia i la Litúrgia de les hores tenen textos propis i una ordenació amb diferències significatives respecte dels usos romans. Les principals particularitats es manifesten durant la Setmana Santa i la Quaresma, a més d'un Advent de sis setmanes.

Quina és la seva tasca al PIL de Roma?

Des del curs acadèmic 2007-2008 sóc professor visitant d'introducció a les litúrgies occidentals no romanes, amb l'encàrrec d'ensenyar aquells rituals que ja no es practiquen però que han tingut un paper destacat al llarg de la història, particularment l'africà i el de la Gàl·lia, i rituals encara en ús com l'ambrosià i l'hispano-mossàrab. El primer docent que va impartir aquesta matèria al PIL fou el monjo de Montserrat P. J. Pinell, que fou substituït pel sacerdot G. Ramis. Després de dos hispanistes, ara toca el torn a un ambrosià!

Com definiria la vida litúrgica de la catedral de Milà?

La catedral de Milà té una vida litúrgica molt viva. Cada dia el Capítol Metropolità celebra sencer l'Ofici diví segons el ritual ambrosià. Durant tot el dia hi ha confessors. Les celebracions episcopals són preparades amb molta atenció perquè són un punt de referència per a totes les comunitats de la diòcesi. Cada diumenge, a la missa solemne participa la Capella Musical del Duomo, formada per veus masculines i de petits cantors que assisteixen a una escola reservada per a ells.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Eucaristia de Pasqua a la Catedral.—Diumenge 23 de març, 12 del migdia a la Catedral de Lleida, solemne concelebració eucarística de Pasqua de Resurrecció.

Repic de Campanes a la Seu Vella.—Diumenge de Pasqua, a les 12 del migdia, repic de campanes de la Seu Vella organitzat per la Confraria de Campaners de Catalunya.

Pasqua Jove a Raïmat.—Diumenge 23 cloenda al col·legi Claver de Raïmat, de la Vna edició de la Pasqua Jove 08 organitzada pels jesuïtes de Catalunya, sota el lema «Domèstic» i amb la participació d'uns 200 joves de 15 a 25 anys. Per més informació a la web <http://tskv.cat/pasqua08/>.

Espai de discerniment «Set de Déu».—Diumenge 23, de 2/4 de 5 a 8 tarda, a l'Acadèmia Mariana, espai de discerniment i acompanyament vocacional per a joves «Set de Déu».

Curs de l'Antic Testament de l'Hospitalitat de Lourdes.—Dimarts 25, de 7.30 a 8.30 tarda a l'Acadèmia Mariana, «Una aproximació a l'Antic Testament», curs organitzat per l'Hospitalitat de Lourdes a càrrec del P. Jaume Sidera.

Recés mensual a la Catedral.—Dissabte 29, de 4.15 a 6 tarda, com cada darrer dissabte de mes, recés espiritual a la capella del Santíssim de la catedral de Lleida, obert a tothom i dirigit per Mn. Daniel Turmo. Entrada a la catedral, per la porta lateral d'Almodí Vell.

Concert del Petit Cor de la Catedral de Lleida.—Dissabte 29, 9 nit, a la catedral de Lleida, concert «Mestres de capella» del petit Cor de la Catedral de Lleida, dirigit per Mn. Joaquim Mesalles i la col·laboració del Cor d'Adults del Conservatori i el conjunt instrumental de l'Orquestra simbòlica Julià Carbone.

Tridu de la Divina Misericòrdia.—Dies 27, 28 i 29 de març, a la parròquia del Pilar de Lleida, tridu en honor de la Divina Misericòrdia. Tots els dies, 6 tarda, predicació i 7 tarda, Santa Missa. Diumenge 30, a la Catedral, festa de la Divina Misericòrdia. 6.45 h, Exposició del Santíssim i rés de la coroneta; 7.30 h, Santa Missa presidida pel bisbe Xavier Salinas.

Exercicis Espirituals a la Vida Ordinària.—Del dissabte 29 de març fins el diumenge 30 de març, al Casal Claver de Raïmat tinda d'Exercicis Espirituals a la Vida Ordinària, en la tradició de sant Ignasi de Loiola. Informació i inscripcions al P. Xavier Rodríguez, tel. 649 395 470 o bé a rodrisxj@hotmail.com.

Agenda actualitzada a la pàgina web:

www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

XXXII Trobada dels Grups d'Oració i Amistat

L'Acadèmia Mariana, va acollir el matí del dissabte 1 de març la XXXII Trobada anual dels Grups d'Oració i Amistat de Lleida, amb el lema: «Un grup que adora reviu». S'inicià amb la pregària de Laudes i tot seguit Mn. Carles Sanmartín va dirigir la reflexió de la jornada, qüestionant als participants sobre quina era la seva actitud davant la vida: optimisme, pessimisme o esperança? Amb un muntatge audiovisual, esposà els punts fonamentals de l'encíclica de Benet XVI *Spe Salvi*, on el Sant Pare ofereix i presenta motius per l'esperança en un món que molts veuen perdut i sense rumb. Amb exemples de la seva experiència com a missioner durant sis anys a Burkina Faso, va oferir el testimoni esperançador d'aquells que no tenen recursos materials, però tenen la riquesa de viure amb joia la fe. Després d'un espai de pregària i descans, el paranimf acollí la celebració de l'Assemblea del moviment. La presidenta Rosa M. Carrera, donà lectura a les cartes d'adhesió rebudes del president nacional Mn. Joan Güell; de representants d'altres diòcesis, així com la de Mn. Joan Miquel Martínez, missioner de Lleida a Cali (Colòmbia) i es féu la presentació del llibre amb testimonis sobre el fundador dels Grups d'Oració i Amistat, Mn. Josep Cases. Finalment Mn. Mateu Freixes, consiliari de Secretariat de la Pietat Popular, va exposar les directrius i objectius d'aquest moviment i dels grups que el constitueixen. La trobada va cloure amb la celebració de l'Eucaristia i un dinar de germanor.

Mn. Carles Sanmartín parla de la seva experiència missionera a Burkina Faso

Les Missioneres Auxiliaries de l'Església van acollir en la tarda del dissabte 8 de març, una trobada amb Mn. Carles Sanmartín, organitzada conjuntament per la delegació diocesana de Missions i el Comitè Oscar Romero. Mn. Carles explicà la seva experiència de sis anys com a missioner a Burkina Faso (Àfrica Occidental) i féu arribar als que van assistir-hi, un missatge d'esperança, d'atansament al continent africà, des de la cordialitat, la germanor i l'ampliació de mireres més enllà dels tòpics que estem acostumats a sentir sobre l'Àfrica. Convidà a fer una mirada interior sobre la pròpia vida, sobre tot allò que suposadament necessitem per ser feliços, sobre allò al que li donem prioritat i contrastar-ho amb els valors que ell va trobar en les persones amb les que va conviure, com ara la fraternitat, la generositat, l'afectivitat,

l'alegria, la simplicitat. Va ser una invitació a reflexionar com els valors realment importants a la vida, van més enllà de les nostres possessions materials. Essent les que ens relacionen amb autenticitat amb els altres, amb nosaltres mateixos i amb Déu, aquelles que ens poden omplir veritablement.

Lleida assisteix a la Trobada Internacional d'Hospitalitats de Lourdes

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de la Diòcesi de Lleida, ha assistit a la Trobada Internacional d'Hospitalitats, celebrada en aquest santuari de França, els dies 11 i 12 de febrer, coincidint alhora amb la festa de la Mare de Déu de Lourdes i la commemoració del 150 aniversari de les aparicions. La representació lleidatana l'encapçalaren el consiliari Mn. Ramon Galceran, Mn. Martí Sandiumenge, Franz Hengesbach i altres sis membres de l'Hospitalitat. En la trobada es concretaren alguns aspectes del XXIII pelegrinatge diocesà a Lourdes, previst pels dies 28, 29, 30 de juny i 1 de juliol, com és la celebració de la Missa a la gruta que tindrà lloc el matí de l'1 de juliol, conjuntament amb l'Hospitalitat de Barcelona. Els hospitalaris diocesans van participar juntament amb 60.000 pelegrins d'arreu del món, en l'Eucaristia de la festivitat de la Mare de Déu i el Rosari de Torxes.

El Consell Presbiteral reflexiona sobre les Unitats Pastorals

El Consell Presbiteral, reunit en la Casa d'Espiritualitat, ha reflexionat sobre les Unitats Pastorals i quins poden ser els possibles passos a seguir cara a una millor funcionalitat. El rector de la unitat pastoral de Cap-pont (Sagrada Família i Santa Teresa Jornet) Mn. Lluís Sallan, aportà la seva visió definint la UdP com una unió de comunitats parroquials, que neix d'una nova configuració dels espais pastorals molt marcats per la mobilitat de les persones, amb quatre notes definidores: l'acollida, la proximitat, la col·laboració ministerial i la responsabilitat compartida. En aquest sentit valorà com un aspecte important la formació i missió d'agents de pastoral, dels diaques permanents, dels membres dels consells pastorals i de les assemblees parroquials. Pel ponent, una UdP ha de ser portada per un equip de pastoral amb un moderador, «el prevere», que ha de coordinar els diferents camps de l'acció pastoral. Segons el ponent, això pressuposa una visió d'Església en missió amb una reconeixença i valoració del paper dels laics.

El P. Jaume Sidera evoca la figura del «Pare» Claret i la seva presència a Lleida

El claretà P. Jaume Sidera, ha dut a terme en els locals de la parròquia de Sant Antoni M. Claret de Lleida.

De les cinc xerrades, destaca la que tingué lloc el 27 de febrer amb el títol «La Missió de Lleida en què "neix" el "Pare" Claret i estrena sabates noves per continuar missionant pobre i a peu». Sidera, féu memòria de les sis vegades que el «Pare» Claret vingué a Lleida. La més important fou la missió apostòlica que protagonitzà de l'1 de maig fins a mitjans de juny de 1846. El Sant va venir a Lleida a peu des de Tarragona, passant per Montblanc, Vimbodí, Vinaixa i les Borges Blanques, on hi ha memòria de les predicacions que féu des del balcó de Can Ricard i també diuen que passà per Bovera. Inicià les predicacions als lleidatans el 30 d'abril fins el 5 de mig: «Va predicar més d'un centenar de sermons: A la catedral 40, al Roser 31 i altres a l'oratori dels Dolors, on féu recessos a uns 200 capellans. També predicà en els convents de l'Ensenyança, les carmelites, les clarisses i filles de la caritat. Tant agradaren les seves predicacions, que fou convidat a fer el sermó de la

Missa de la festa de sant Anastasi. Ho féu tan bé, que l'Ajuntament com mostra d'agraïment, el convidà a presidir la processó del Corpus. El P. Sidera explicà que sant Antoni M. Claret tenia una dicció claríssima i que parlava de pressa i amb una gran claredat de pensament. Les esglésies i els temples s'omplien de gom a gom i la gent l'escoltava amb devoció i pietat: «Sempre feia sermons de missió, per tocar les ànimes i convertir-les amb l'esperit de l'Evangeli, amb senzillesa i Veritat.»

El «Pare Claret» mantingué una estreta relació amb el fundador de l'Acadèmia Mariana Mn. Josep M. Escolà i amb la fundadora de les Missioneres del Cor de Maria, la lleidatana M. Esperança González. El P. Sidera explicà que fou a Lleida quan començaren a dir-li «Pare» Claret.

